Amcabey

Cilt: 1 — Sayı: 2
11 Birincikânun 1942 Cumartesi

CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ MİZAH GAZETESİ

İDARE YERİ:
Cağaloğlu yokuşu, Acımusluk sokağı No. 15
Telgraf: AMCABEY - İstanbul. Posta kutusu: 555 İst.

Müessisi:
CEMAL NADİR GÜLER

Fiatı her yerde 7,5 kuruştur.
Abone { Yurt içi: Bir seneliği 300, Altı aylığı 175 Kş.
Yurt dışı: Bir seneliği 600, Altı aylığı 350 Kş.

Avrupa Amerikaya nasıl gitmişti...

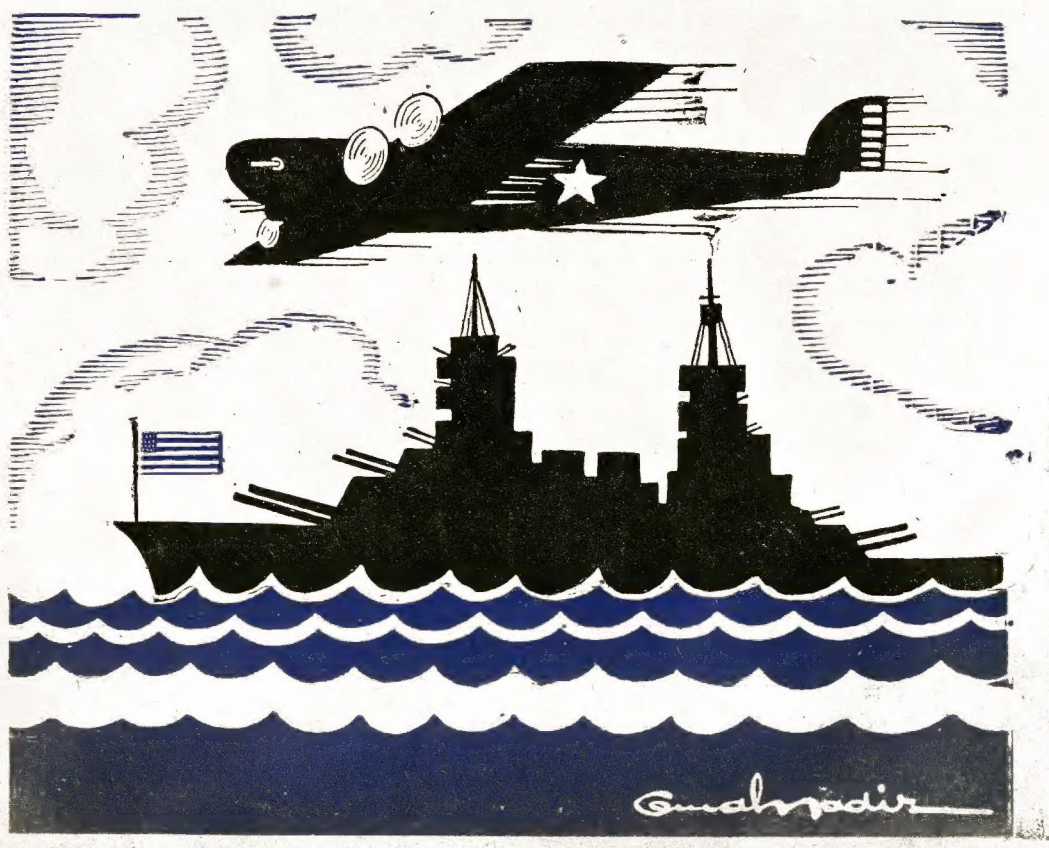

Amerika Avrupaya nasıl geliyor!...

Dev Aynası

Üçüncü seyahat!

Bizim gazeteciler bu yıl leyleği ayakta görmüş olacaklar. Bir kısmı Almanyanın dâvetlisi, bir kısmı da İngiltere ile Amerikanın misafiri olarak Sındırgıyı sıyarttılar, Karaağaca kandil astılar!..

«Yıldırım» tekniği her ne kadar bu harpte pek kendini gösteremediyse de harp seyahatlerinde maşallah muvaffakıyetle başarıldı! İki tarafın davetlileri de sihirli halı süratile gezip tozdular, yeyip içtiler; dostumuz Hikmet Feridunun Amerika seyahati kadar değilse bile ona yakın intıbalarla dönüp geldiler!..

Tabiî herkes bindiği arabanın düdüğünü öttürmeğe bakacak! Zaten modern nezaket kaideleri de bunu emreder!

Karilere sunulan bu intıbalar, tarafsızlık politikamıza ne derece uyacak bilmiyoruz ama sayın muharrirlerin en çok merakla okunacak yazıları yine aksi istikametlerde yazacakları makaleler olacaktır.

Meselâ üstat Hüseyin Cahit Yalçının Müttefikler hakkında değil, fakat Mihver hakkında yazdığı yazılar elbet daha meraklı ve heyecanlıdır!

Bu arada dikkatimizi çeken nokta, ne Müttefiklerin, ne de Mihvercilerin mizah muharrirlerimizi davet etmemeleridir .Bütün ömürleri, hâdiselerin zehrini atıp tatlılaştırarak okuyuculara sunmakla geçen bu tatlı sözlü, güler yüzlü insanların acaba ne kusurları var?..

Acaba kâfi derecede ciddî mi değiller?..

Fakat yüzde yüz ciddî yazanlar arasında da tuhaflık yapanlar görülmüyor mu?.. Meselâ Yeni Sabah başmuharririnin, seyahatten döner dönmez Ankara gazetecilerine: «Az daha öbür dünyayı boyluyorduk!» şeklinde beyanatta bulunması; hele geçenlerde general Erkilet hakkında yazdığı imalı satırlar, değme mizahçılara taş çıkartacak birer nükte şaheseri değil miydi?..

Meselâ, sabık şair Necip Fazıl Kısakürek'in Son Telgrafta «Dedim - Dedi» başlıklı siyasî düetoları derecesinde kuvvetli mizah yazılarını şimdiye kadar bir Refik Halit, bir Yusuf Ziya, bir Orhan Seyfi, bir Felek ve bir Osman Cemal yazabilmiş midir?..

Şu halde dost devletlerin mizahçılarımızı gönülden ırak etmelerinde başka sebepler olsa gerektir. Gerçi bu sebeplerin ne olabileceğini tahkik ve tetkik bize düşmez. Varsın bunları kendileri incelesinler. İşin bize tasa olan tarafı, politika konuları üstünde bile olsa, lâtifeyi kendilerine meslek edinmiş bulunan bu arkadaşların böyle bir şatafatlı davetten mahrum kalışlarıdır!..

Meslekdaşlarımızın bu ihmali karşısında ne kadar içerilediklerini pek iyi bildiğimiz için kendi aramızda bir «Teselli seyahati» tertip etmeği düşündük. Ve geçenlerde bir gün mizahla ilgisi olan bütün eli kalem tutanları toplayıp şöyle bir dolaştık. Sevgili okuyucularımız bu seyahat intıbalarını gelecek sayıdan itibaren gazetemizde okuyabileceklerdir.

Bakalım, ciddî muharrirlerin seyahat intıbaları mı, yoksa — dost devletlerin gözlerinden değilse de gönüllerinden ırak edilen — mizah muharrirlerinin intıbaları mı daha makbule geçecek?.. Neşredeceğimiz yazılar işte bu önemli noktayı belirtecektir!..

Neler dediler

«Amcabey» şişmanlığı ile, üzüntüsüzlüğü, geniş yürekliliği temsil ediyor. Tombul yüzünün yuvarlak yanakları, dudaklarından yana kayan gülüşlerinin neşeli hatlarile bakanları derhal gendisile beraber güldürüyor... En sıkıntılı anlarımızda bile asık çehremizi beşvüş bir havanın serinliği ile gevşetiyor ve sonunda güldürmeğe muvaffak oluyor...»

Hasan Âli Yücel

«Amcabey» bir devrin ruhunu ifade ettiği, bu ruh Cemal Nadirin fırçasında şeklini, ifadesini bulduğu için «Amcabey» i seviyoruz.

Sadri Ertem

«Amcabey» de zeki bir Türk zevkinin irşatlarını sezmemek kabil değildir.

Bürhan BELGE

Nükteleri hâlâ dilimizde yaşıyan Nasrettin Hoca ile Karagözün, geçmiş asırlar içinde yaşamış iki mizah çehresi olduğu söylenir.

Gelecek asırların çocukları için de, Amcabey, muhakkak böyle bir tip olacaktır.

Yusuf Ziya

Amcabey, bizim müşterek görüşümüzde hayatımızın tezatlarının safiyane bir ifadesidir. Amcabey bizim asri Nasrettin Hocamızdır. Halkın aklı selimini ukalâlık etmeden söylediği için hoşumuza gidiyor.

Orhan Seyfi

Neşemizi sıkı sıkıya muhafazaya uğraştığımız bu sırada imdada koşan Amcabeyi 18 milyonun arasında ben de sevinçle karşıladım.

Ziyad Ebüzziya

Işkırlaklı ve kavuklu Osmanlı nüktedanlarından sonra şapka devrimiz içinde ölmez bir mizah tipi lâzımdı. «Amcabey» işte bu lâyemutlu ğu kazanan bahtiyardır.

Ramiz GÖKÇE

Olağan İşler

Bir kongre!

İçki dostları, geçen gece bir gazinoda yıllık kongrelerini yapmışlardır.

Müzakere başlamadan önce merhum Bekri Mustafanın hâtırasına hürmeten beş dakika ayakta ve sallanmadan durmağa çalışılmış, sonra da müzakereye geçilmiştir!..

Evvelâ bu içtimaa kongre mi, toplantı mı demek doğru olacağı meselesi ortaya atılmış, fakat kendilerinin Yeşilaycılar gibi yılda bir kere değil, hemen her gün, her gece toplantı yaptıkları düşünülerek kongre kelimesi kabul edilmiştir.

Bundan sonra bir yıllık faaliyet hakkındaki rapor okunmuş, neticede artık kimsenin kimseye bir kadeh içki ısmarlamadığı görülmüş, fakat bunun nezaket buhranından değil, fiat buhranından ileri geldiği anlaşılmıştır!..

Bay İbrahim Çallıya ve daha birçok büyüklere saygı ve bağlılık telgrafları çekilmesine karar verildikten sonra toplantıya nihayet verilmiş, sayısı yüz binlere varan içki dostları kimi küfe ile, kimi koltukla gazinoyu terketmişlerdir!

■

Nasıl olurdu?

Hüseyin Cahit Yalçın «Almanya için zor günler» başlıklı bir yazısında, Alman ordusunun, general Erkiletin nasihat ve irşatlarını dinlemediği için bu hale düştüğünü yazdı.

İfşa edilen bu hakikati herkes, evvelâ, bir lâtife sandı ise de generalin bir yazısına eklediği nottan sonra bunun lâtife olmadığı anlaşıldı.

Bu kadar mühim bir sırrın meydana vurulması karşısında eli, kolu bağlı durmanın doğru olmıyacağını düşünen askerî muharrirler, yarınki pazar günü Eminönü Halkevi salonlarında toplanarak şu noktayı incelemeğe karar vermişlerdir:

«Alman ordusu general Erkiletin İngiliz ordusu da bay Yalçının nasihat ve irşatlarını dinleseler di acaba halleri nice olurdu?..»

Konuşma serbestir. Herkes gidebilir!

(Not: Bu toplantının neticesini gelecek sayımızda bildireceğiz.)

■

Renkler

Bir Londra telgrafı, İtalya kralı ile veliahtının Cenovayı gezdikleri sırada evlerin pencerelerine beyaz örtüler asıldığını; bunun da harbin bitmesini, barışın teessüsünü dilemek mânasına geldiğini bildirdi.

Her rengin bir mânaya delâlet ettiği malûmdur. Ancak bu mânaların da herkesin telâkkisine göre değiştiği muhakkaktır. Meselâ bazı Uzakdoğu ülkelerinde yas alâmeti beyazdır; İtalyan faşistlerinin bayramda, seyranda giydikleri üniforma ise siyahtır!

Teşekkür

On dört senedenberi «Akşam» sahifelerinde devam etmekte olan neşriyatımıza ilâve olarak gazete şeklinde çıkışımızı tebrik eden uzak, yakın bütün dostlarımıza ve intişarımızı okuyucularına bildirmek nezaketinde bulunan Akşam, Cumhuriyet, Köroğlu, Tasviri Efkâr, Son Posta, Tan, Haber, Son Telgraf, Yücel arkadaşlarımıza candan teşekkürler ederiz.

AMCABEY

SON AHVAL !..

Tunusta olanı edelim beyan,
Çünkü buna bağlı öteki ahval;
Büyürken kuvvetler - gerektir- her an,
Bu işin sonunu eylemek sual!.

Amerika yaman plân kullandı,
Ordusuyla, Afrikaya çullandı,
Sonra Tunus sınırına yollandı,
Düşmanla erkekçe başladı cidal!.

Görünce yakında muharebeyi,
Franko seferber etti ülkeyi,
Dedi, İspanyanın kalan her şeyi,
Tarafsızlık için süt gibi helâl!.

Sönmeden şarktaki dehşetli ateş,
İngiltere attı yeni bir düşeş;
Simdi Afrikadır Balkanlara eş,
Bu yıl da kurtuldu savaştan şimal!.

Amiral Darlan'a uydu Afrika,
Çevirdi Vişi'ye Cezayir arka;
Petenle anlaşıp dönünce şarka,
Oldu tek başına diktatör Lâval!.

İtalyanın yine telâşta başı,
Bombardımanlardan gözleri şaşı;
Sinyor Gayda arttırsa da telâşı;
Kimse dinlemiyor beyhude maval!.

Stalingradı yine sardı Rus,
Alaman hattını Don'da yardı Rus,
Denmezse de hedefine vardı Rus,
Güldürdü Con-Bul'ün yüzünü bu hal!.

Fransız filosu Tulonda battı,
Boynuna kemendi kendisi attı;
Kimi dedi bu hareket sakattı,
Kimi, yaşa dedi şanlı amirâl!.

Bizdeki olaylar yine düzgündür;
Sade, vurgucunun yüzü süzgündür,
Çünkü varlık vergisinden üzgündür,
Ter döküp duruyor leblebi misâl!.

İçki, tütün zammı geldi firaklı,
Tiryakinin uçtu başından aklı;
İnhisar da haklı, millet de haklı;
Başka türlü söze yoktur ihtimâl!.

İtalya — Allah kimseyi bu durumda bırakmasın, yukarı baksam bıyık, aşağı baksam sakal!...

Konuşmalar :

Nasıl olsun?..

Başka işlere geçmezden önce kendi işimiz hakkında etrafı bir dinliyelim dedik ve «Amcabey» i çıkarmazdan evvel bir muharririmizi sağa, sola gönderip fikir danıştık:

— Ne dersiniz, «Amcabey» i çıkaralım mı?.. Çıkarırsak nasıl olsun?..

Muharrir arkadaşımız aldığı cevapları şöylece anlattı:

Vali — Ekmek karnelerimizin bile taklit edildiğine göre Allah Amcabeyi mukallitlerin şerrinden korusun!

Belediye Reisi — Tavsiye ederim, okuyucularınıza her sayıda Belediye yasaklarını hatırlatın!

Bir öğretmen — Çocukları «ulan» sız, «enayi» siz konuşturmıya biz muvaffak olamadık. Amcabey işi başarırsa ne mutlu ona!

Bir gazete müvezzii — İnce kâğıda basın bayım. Zira bu kadar gazete yüküne artık can dayanmaz oldu!..

Bir bayan — Eğer modadan, Holivuttan bahsedecekseniz yazın bana bir yıllık abone!

Bir genç kız — Büyükadada, yahut Boğaziçinde geçen kanlı bir aşk romanı!.. İşte okuyabileceğim yazı!..

Bir ilk okul talebesi — Bütün sahifelerinizde Amerikan gazetelerinden alınmış resimli macera serüvenleri isteriz!

Bir memur — Tavsiye ederim, memurlar için tenzilâtlı nüshalar basın!

Bir Üniversiteli — Eğer gazeteniz pahalı olacaksa benden paso!

Bir delikanlı — Dekolte resimden, dekolte hikâyeden şaşmayın bayım!

Kâğıtçı — Gazeteniz otuz altı sahife olmalı!

Daha bir sürü tavsiye!.. Bunların en kaleme gelenlerini yukarıya yazdık.. «Acaba hangisine göre hareket edeilm?» diye düşünürken bir yolcunun tavsiyesi imdada yetişti. Sayın yolcu:

— Tatlı dil, güler yüz bayım, bize lâzım olan bu!.. diyor.

Gerçekten, bugünün asık suratlı insanına lâzım olan ve «Amcabey» in mesleğine uyan da bu!

Amcabeyden rivayet

ŞEKER İŞİ!.

Yeni fiatlardan sonra artık, şekerin tadını hakkile hatırlamak kolay bir iş olmıyacak ve lâfını ederken eski tat duyulmıyacak. Dikkat edersenız, şekerden bahsedenlerin sözleri, gittikçe tatsızlaşıyor.

Bakkaldan pekmez istedim. Şişenin boynuna geçirdiği fiat yaftasını gösterdi: 200!.

— Daha geçen gün 140 dı?

— Evet ama, şeker 400 kuruş bindi!.

Pabucumu boyattım:

— Yüz para daha vereceksiniz!.

— Sebep?

— Şekere zam var ya!.

Peki ama, pekmezci bir misli zam farkını orduya yahut az gelirlilere mi verecek?. Yahut boyacı vatandaş, aylık şeker sarfiyatında bir fark mı yaptı ki, şekere bindi diye yüz para fark istiyor?.

SOY ADLARI!.

Gazetelerimizden birinin ikinci sahifesinde beşer onar satırlık yazılarile her gün türlü konulardan bahseden komşu yazıcılar var. Geçen gün, bunlardan birisinin (soyadlarımızı yanlış kullanıyoruz!) başlıklı, dikkati çeken bir yazısı çıktı. Meğer, soyadlarımızı başa yazacak yerde sona koyuyormuşuz. « Artık, biz de soyadlarımızı doğru kullanalım!» diyen bu yazının imzasına baktık: «R. Sabit»!. Bunlardan hangisinin soyadı olduğu belli değil ki, yazıcının ele talkın verirken, kendisinin salkımı yutup yutmadığını anlıyalım!. Komşu sütularındaki imzalarda da soy adına raslıyamadık. Hele bir de siz göz atın bakalım; soy adı bulabilecek misiniz: (İ. S., Reşat Feyzi, Ahmet Rauf, Bürhan Cevat, Nezihe Muhittin)!.

KART!

Gazetecilere, yıllardanberi bazı kolaylıklar ve yardımlar temin etmeği düşünen Basın Birliği, nihayet, Birlik âzasının tramvaylarda ucuz seyahat etmelerini temin etti!..

Bir şey diyecek değiliz, buna daşükür!..

Şimdi her Basın Birliği âzasından cebinde bu tenzilâtlı kartlardan birer tane var. Bu arada dostumuz Bürhan Felek de böyle bir karta sahip bulunuyor. Dün kendisine bir tramvayda rasladık. Biletçi, her yolcuya yaptığı gibi, onun kolunu da dürttükten sonra:

— Bilet alalım bilet!..

Felek, Birliğin temin ettiği bu kolaylıktan yarı mağrur, yarı memnun:

— Kart!.. diye biletçinin yüzüne bağırdı.

Biletçi halden anlar, ehli dil bir vatandaş olmalı ki arkadaşımızın henüz otuz yaş sularında dolaşan endamına şöyle bir baktı ve:

— Estağfurullah bayım!.. dedi.

Amcabey Afrikada !..

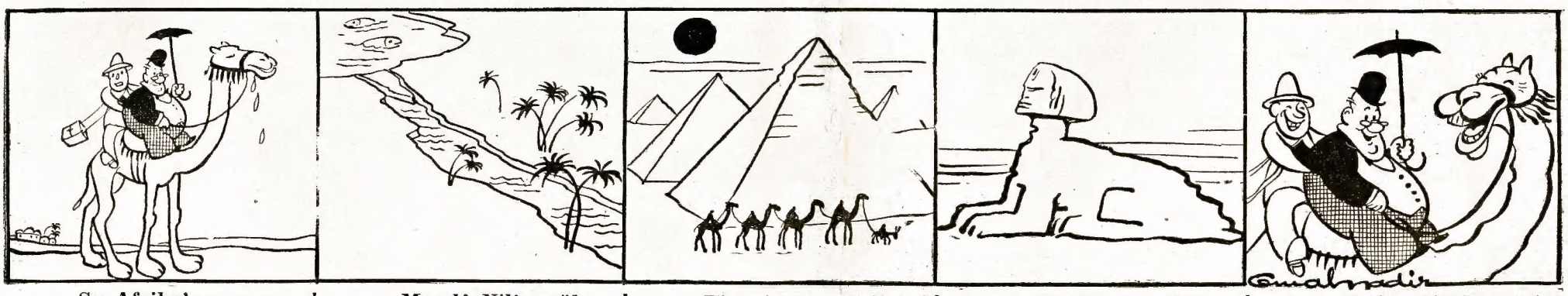

— Şu Afrika'nın meşhur birkaç şeyi olduğunu bilirdik Amcabey...

... Meselâ Nili mübabarek gibi...

... Firavun mezarları gibi...

... Ebülhevl gibi!... Ancak bunlar çok eski şeyler...

... Acaba şimdi nesi meşhurdur?

A. — Onu ben bilmem bayım, İtalyanlara sor!..

İPEK ÇORABA ELVEDA!

Mıntaka İktisat Müdürlüğü ipekli kadın çoraplarının bu hususteki standardizasyon nizamnamesine uygun olmadığını görmüştür. Müdürlük bir rapor hazırlamaktadır.

İpek çorap imalinin tahdidi veya büsbütün kaldırılması isteneceği bildiriliyor.

(AKŞAM)

« ... Şöyle bir hissim var ki, çok kıymetli müellifler olduklarına, garp çapında eser yazdıklarına inandığım bu hakikî sanatkârlarımız eserlerini yazarken masalarının üstünde her şey mevcuttu:

Kalem, hokka, kâğıt, her şey. Yalnız bir âlet eksikti. O âlet bu gibi çok değerli mübdilere yazdıkları kalem kadar elzemdir: Bir makas!

Bir makas birçok lüzumsuz sahifeleri kesmeğe yarar. Bu güç bir iştir, teslim ederim. Ben de kitap yazdım ve beynimin doğurduğu çocukların bir kaçını yok etmenin ne kadar istıraplı olduğunu tasavvur edebilirim...»

(Cumhuriyet, Celâlettin Ezine)

« ... Fakat bir de şekerin zarurî olarak istihlâk edildiği yerler var. Meselâ; bir baba tanırız ki, dört aylık çacuğunu mama ile büyütmektedir. Ve çocuğun doktoru mamalara yüzde 15 şeker konulmasını emretmiştir. Bu babanın aylığı net olarak 120 liradır. Sabit gelirlidir... »

(TAN)

Salamon'un dersleri!...

Doldu mecmua, risale sürüsüyle her yer;
Bu kadar çok işe şair mi muharrir mi yeter?
Ankara caddesini sardı çacuklar artık;
O kadar toylara bir Amcabey elbet ister!

Hüseyin Rifat

Söz ve Sakal

1908 Meşrutiyetinin ilk Mebusan Meclisi irili ufaklı siyasî fırkalarla dolu idi. Hemen her toplantıda sudan bir mesele çıkar, muhaliflerle muvafıklar arasında şimşekler çakardı!..

Biribirinin canlarına kıyacak derecede münakaşaları büyütenler arasında daima bir kaç da nüktedan, hoş sözlü mebus bulunurdu. Bunlardan biri de o zamanın Tokat mebusu Köse İsmail Paşa idi.

Paşa, dalaşın en ateşli yerinde ve kendine mahsus şive ile bir söz söyler, gerilen sinirleri yatıştırmağa, çatılan kaşları gevşetmeğe muvaffak olurdu.

Sultan Hamit devrinin meşhur sadrâzamlarından «Şâpur» diye tanınmış, sakallı Sait Paşa da o sırada İttihat ve Terakki kabinesinin reisliğinde bulunuyordu. Bir meclis toplantısında hükûmetinin programını okumak üzere kürsüye çıktı. Program gayet güzel, veciz bir lisanla yapıldığı için muhalif, muvafık bütün mebuslar ve locaları dolduran dinleyiciler kular kesilmişlerdi.

Nutkun en önemli bir yerinde Köse İsmail Paşa önündeki sırayı tıkırdattı ve:

— Reis bey, dedi, bana bir çift soz!..

Bu münasebetsiz istek üzerine sadrâzam sustu. Bütün gözler Tokat mebusuna çevrildi. Meclise reislik eden Ahmet Rıza bey sert bir sesle:

— Rica ederim İsmail Paşa susunuz, dedi, şimdi sırası değil. Sadrâzam Paşa sözlerini bitirsinler, sonra siz söylersiniz!..

İsmail Paşa israr etti: — Ne olur reisim, bana bir çift soz ver. Diyeceklerim var!..

Sadrâzamın hiddeti arttı. Sağdan soldan: «İsmail Paşa, kes sesini, sus!..» gibi sesler yükselmeğe başladı. Reis Ahmet Rıza bey de ilk itirazını tekrar etti. Bunun üzerine Tokat mebusu, o zamana kadar hiç bir şeye aldırmadan salonun bir köşesinde oturan, Edirne mebusu Doktor Rıza Tevfik beye döndü. Yalvaran bir sesle:

— Doktorum, filozofum, iki gozum!.. Goruyorsun bu sene gış çok. Sen de benim gibi tirilsun!.. Uşursun! Sana bir kurk, bir hıl'at alayım. İlle velâkin sen bana şu reisten bir çift soz al..

Doktor Rıza Tevfik de mecliste nüktedanlığı, patavatsızlığı ve kalenderliğile tanılan bir mebustu. Ahmet Rıza beye:

— Canım, dedi. Şuna bir soz verin de söyleyip sussun. Boşuna dır dır etmesin!..

Fakat bu rica da para etmedi. Reis büsbütün köpürdü. Etraftaki homurtular arttı.

Rıza Tevfik reise söz geçiremiyeceğini anlayınca ayağa kalktı, Köse İsmail Paşaya döndü, sadrâzamın sakalını işaret ederek:

— Ne yapayım Paşam, dedi. Sakalın yok ki sözün dinlensin!

Harb hamamında : İtalya — Epey ter döktük, artık çıkalım mı dersin?..
Almanya — Yoo, 918 denberi herkes böyle bir hamamı bekledi!... Bütün kirler temizlenmeden çıkmak yok!...

Güzel görmek, Güzel görünmek İÇİN
KANZUK RİMELİNİ KULLANINIZ

Amcabey

SIYASÎ MİZAH GAZETESİ

Ruj BALSAMİN
TEBESSÜME Cihir verir!

KISA HİKÂYE

KARNE DÜŞMANI

Karneye fena halde düşmandı Daş şikâyeti buydu:

— Ekmek bu yahu; tek gıdamız, velinimetimiz!. Canım nereden ister, ne kadar çekerse oradan alır, o kadar yerim. Parayı veren ben; devlet neci oluyor?..

Ona, ne harp durumunu, ne iktısadî tedbirleri, ne de yarının tehlikelerini anlatmak imkânsızdı. Bir gün gazetede, sahte karne yapıldığını okumuş, aşırı derecede memnun olmuştu!

Onu hep hoş görüyorduk. Zaten uzun zaman şikâyete vakti de yoktu; bir ayağı çukurda gibiydi ve geçen gün karne derdinden kurtuldu birdenbire; ahireti boyladı!..

Ağlamıyan kalmadı. Ne olsa evin büyüğü, ailenin — çürük mürük — temel direği idi.. Hepimize iş çıkmıştı; benim payıma da belediyeden rapor alma işi düştü.

Rahmetlinin nüfus kâğıdı elimde; odadan odaya, masadan masaya hayli mekik dokuduktan sonra, iş, nöbetçi doktorunda dayandı kaldı. Kâğıtları karıştırdı:

— Karne yok burada?!. dedi.

— Ne karnesi?.

«Elinin körü!» der gibi yüzüme baktı:

— Ekmek karnesi!.

Kimin aklına gelir, o günün ekmek karnesini beraber getirmek?!. Telefona sarılıp semti buldum, evdekileri buldurduk. Tam iki saat sonra haber geldi: Karnelerin hepsi tablakârda imiş!. Adamı kodunsa bul!.

Neden sonra karneyi getirdiler. Şimdi de başka bir pürüz: Memur, karneyi dikkatle gözden geçirdi:

— Bugünün kuponu eksik?!.

«Elinin körü!» demek sırası bana gelmişti. Fakat bunu ancak içimden, kendi kendime söyliyebilirim!. Bereket, karneyi getiren uşak atıldı:

— Efendim, işin aslını ben sağa diyivereyim; rahmetli, herkes bilir, karne düşmanıydı!.

— Bu beni ilgilendirmez!.

— Kerem et gozum, hele bi yol dinle. Gece, zabaga garşı, rahmetli iyice kotülemişti: «— Durmuş, dedi, ben ölüyorum. Fakat yarınki karneden hakkım var. Bana hemen yarım ekmek getir!.». Gem güm ettimse de, dinler mi hiç?.. İnan olsun, titrek ellerile yarım ekmeği kopara kopara yerken, tıkandı gitti işte.. Biz de zabahlayin karneyi kullandık gali!.

Hayretler içinde kalmıştım. Fakat memur masal dinlemedi:

— Kupon tamamlanmalı!.

Çare yok; kendi karnemin kuponunu vermeğe mecbur oldum. Bir kupon oğruna, cenaze ortada kalıp kokuşacak değildi ya?. Raporu aldık. Dışarıda Durmuşa:

— Ekmek hikâyesi doğru mu?. dedim. Yüzüme bakıp yutkundu:

— Artık sana da yalan olmaz a; dedi, ekmeği rahmetli yemedi, ben iç ettim!.

SAĞDIÇ

GÜZELİN SIRRI:
GÖZEN
Güzellik Sütü

HARAÇÇI Kardeşler
MOBİLYE
Mağazalarını geziniz!
İstanbul, Rızapaşa yokuşu 61 - 63

MİLLÎ PİYANGO
1943
YILBAŞI
EVKALÂDE ÇEKİLİŞİ
100,000
50,000
60,000
40,000

PLÂN

İkramiye adedi	İkramiye miktarı	İkramiye tutarı
1	100.000	100.000
1	60.000	60.000
1	50.000	50.000
2	40.000	80.000
2	30.000	60.000
5	20.000	100.000
20	10.000	200.000
50	5.000	250.000
100	2.000	200.000
500	1.000	500.000
1.000	500	500.000
4.000	100	400.000
5.000	50	250.000
50.000	5	250.000
60.682	YEKÛN	3.000.000

Tam bilet (10), yarım (5) liradır.

Talih Saati

Bilmece, Bildirmece...

HEDİYELİ MÜSABAKAMIZ :

ACABA HANGİSİ?

Birinci sayımızda bildirdiğimiz gibi cumartesi günleri Ankara radyosunda temsil edilen skeçlerin kahramanlarından biri olan «Patavatsız» ın hangi tipte bir adam olduğunu anlamak üzere, bir müsabaka açmış bulunuyoruz.

Tafsilâtını geçen sayıda okuyan karilerimize bu hafta iki tip daha takdim ediyoruz. Bu resimlerin ve aşağıdaki kuponların neşri tamam olduktan sonra bu hem eğlenceli, hem istifadeli müsabakamıza mutlaka iştirak ediniz.

«Amcabeyin» bu müsabaka için hazırladığı hediyeler de geçen sayımızda bildirilmiştir.

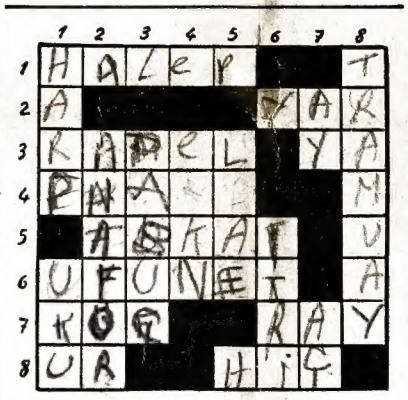

Soldan sağa:

1 — Yemişlerile meşhur bir şehir

2 — Sayısı gitgide azalan insan!

3 — Kadın eşyasının en garibi! — Hayret edatı.

4 — Parasını dolandırıcıya kaptıran adam!

5 — Şamar oğlanı nevinden, her kabahati yüklenen adam!

6 — Çürüyüp fena kokmak.

7 — Boynuzlu! — Demir yolu.

8 — Hastalıktan mütevellit şiş — On paranın kıymeti!

Yukarıdan aşağı:

1 — Günün meselesi!

2 — Havadan kazanılan para!

3 — Pahalılık yarışında rekor kıran eşyadan biri!

4 — Mânasız bir kelime.

5 — Mukaddes diye tarif edilen bir teşekkül.

6 — Klâsik Türk musikisi üstatlarından.

7 — Otuz gün — Bugünkü Avrupada çok raslanan insan!

8 — Sardalya kutusu!

(Dikkat: Bu bulmaca hediyesizdir.)

Geçen sayımızdaki bulmacanın halli şöyledir:

Soldan sağa:

1 — Bobstil! 2 — As. 3 — Kıranta! 4 — Mantar! 5 — Nunte. 6 — Zenbil. 7 — Us. 8 — Gürültü!

Yukarıdan aşağı:

1 — Kâr. 2 — Mı? 3 — Para. 4 — Anne. 5 — Tantun! 6 — İstanbul 7 — Artist! 8 — El!

Bakî kalan bu kubbede..

AMCABEY
Müsabaka kuponu: 2

AMCABEY POSTASI

[Geçen sayımızda ufak bir dizgi yanlışı olmuş. Bir okuyucunun sorusunun altına başka bir okuyucumuzun cevabı konmuş, başka bir soru da cevapsız kalmıştır, bu iki soruyu, özür diliyerek tekrar yazıyoruz:

Kadıköy, Süreyya Sevin:

— Gazetelerde, mecmualarda bir bobstil lâfıdır gidiyor. Nedir bunun mânası Allahaşkına Amcabey?

A. — Mânasızlık!

Bostancı, Hayriye Düzova:

— Geçenlerde Bostancı ile Kadıköy arasında el çantamı kaybettim. İçinde biraz para ,biraz da kahve ve şeher vardı. Aradan bir hafta geçti, çantadan ses çıkmadı. Acaba ne yapayım?

A.— Yenilerini alın!

İzmir, Mustafa Kalın:

— Oğluma bir kaç dilöğretmek istiyorum. Acaba evvelâ hangisinden başlıyayım?

A. — Evvelâ Türkçeden başlamanız doğru olur!]

Beşiktaş, Hilmi Yücedağ:

— Günde kaç sigara içersem zararlıdır?. Bunu her doktor başka türlü söyledi. Acaba sen ne dersin Amcabey?..

A. — Benim cevabım pek doktorca değildir ama her halde faydalıdır bayım: Eğer sigarayı kendi tabakanızdan içerseniz günde beş sigara zararsızdır. Yok, eğer başkasının tabakasından otlarsanız istediğiniz kadar içebilirsiniz, afiyet olsun!

Bursa, Necati Akçeli:

— Şimdiye kadar her gün on gazete alır, okurdum. Fakat bu gitgide keseme dokunmağa başladı. Şimdi bu on gazeteden birini seçmek zorundayım. Hangisini okumamı tavsiye edersiniz?

A. — Hangisini dilerseniz okuyun. Yalnız size şunu tavsiye ederim: Başkasının gazetesine uzanıp okumayın!

Edirne, Nigâr Uzunca:

— Ankara radyosunun musiki neşriyatına bakanlardan bay Mesut Cemil alaturkacı mıdır, alafrangacı mıdır?..

A. — Daha belli değildir kızım!

Samatya, Ertuğrul:

— Oturduğumuz evin sahibinin yetişmiş bir kızı var. Bir kaç kereler, beni sevdiğini söyledi. Fakat hoşuma gitmediği için yüz vermedim. Çünkü kız esmer. Halbuki ben sarışınları severim. Ne yapayım, şaşırdım kaldım?..

A. — Sana piyango çıkmış da haberin yok oğlum!.. Ev sahibinizin kızı sana gönül vermiş de sen hâlâ esmerden, sarışından bahsediyorsun, yazık, yazık!..

T. İŞ BANKASI
Küçük Cari Hesaplar
1943 İKRAMİYE PLÂNI
KEŞİDELER: 1 Şubat, 3 Mayıs, 2 Ağustos, 1 İkinciteşrin tarihlerinde yapılır.

1943 İkramiyeleri

1	adet	1999	Liralık	= 1999 Lira
1	„	999	„	= 999 „
1	„	888	„	= 888 „
1	„	777	„	= 777 „
1	„	666	„	= 666 „
1	„	555	„	= 555 „
1	„	444	„	= 444 „
2	„	333	„	= 666 „
10	„	222	„	= 2220 „
30	„	99	„	= 2970 „
60	„	44	„	= 2640 „
250	„	22	„	= 5500 „
334	„	11	„	= 3674 „

Türkiye İş Bankasına para yatırmakla yalnız para biriktirmiş ve faiz almış olmaz, aynı zamanda talihinizi de denemiş olursunuz.

Sahibi : Şevket RADO. Neşriyat Müdürü : Rıza YÜCER
Basıldığı yer : Cumhuriyet Matbaası. Rotatif baskısı